

[Stæhr Johansen.]

en ganske aabenbar Urimelighed, at man inden for Statens Tjenestemandsgupper har forskellige Aldersgrænser. Det mærkelige er blot det, at man i og for sig altid har været enig med D. S. B.s Tjenestemænd heri — ogsaa fra Ministeriets Side. Ved Finanslovdebatten i 1936 kritiserede daværende Folketingsmand Korsgaard dette Forhold og fik af Trafikminister Fisker følgende Svar, som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere:

„Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte den for Statsbanernes Tjenestemænd gældende Aldersgrænse og spurgte, om det var min Opfattelse, at denne Særstilling vedblivende skulde opretholdes. Jeg vil gerne besvare dette Spørgsmaal med et afgjort Nej. Det er ikke min og formentlig heller ikke andres Opfattelse. Der bør ikke i Staten være forskelligartede Afskedigelsesregler, hvad angaar Aldersgrænsen, ganske særlig ikke inden for Civiletaterne, og naar normale personalemæssige Forhold er tilvejebragt, det vil altsaa sige, naar Motiveringen for den nuværende Ordning ikke længere er til Stede, er det ogsaa min Mening at søge en fælles Ordning tilvejebragt.“

Det er 9 Aar siden, at disse Ord blev sagt fra Folketingets Talerstol, og endnu venter man paa Skib.

Derimod er Arbejdsopgaverne ændret betydeligt for Tjenestemændene i D. S. B. Nogle Tal vil vise dette. I 1932—33, da man mente at have for mange Tjenestemænd, var der ved Statsbanerne 13 752 faste Tjenestemænd. I 1942—43 var dette Tal reduceret til 11 663, men samtidig var Arbejdet vokset betydeligt, idet Antallet af Rejser, der blev foretaget over D. S. B., i 1932—33 udgjorde 29,2 Mill. km, i 1942—43 70,3 Mill. km; disse Tal svarer til 1 058 000 Personkilometer i 1932—33 og til 2 619 900 Personkilometer i 1942—43, det vil altsaa sige, at der har fundet mere end en Fordobling Sted. Hvad angaar det fragtplichtige Gods er dette vokset fra i 1932 at udgøre 4,3 Mill. t til i 1942—43 at udgøre 11,46 Mill. t eller til omtrent det tredobbelte, og dette er sket med mindre Personale, end man havde ved de lavere Tal i 1932—33. Derfor er det, at Statsbanernes Embedsmænd i Dag i den Grad er overbebyrdet med Overarbejde; der er en Del paa Ferie, og der er en Række Ekstraarbejdere, idet der i Øjeblikket er betydeligt flere Ekstraarbejdere end i 1932—33; deres Antal er steget fra 3 000 til over 9 000.

Man har derfor Lov til at sige, at

Personaleforholdene ved Statsbanerne ikke er heldige, og trods Mangelen paa Personale fortsætter man alligevel Afskedigelserne efter 67 Aars Aldersgrænsen. Dette Spørgsmaal bør ikke alene ses ud fra et arbejdsmæssigt Synspunkt, der ligger ogsaa et økonomisk Synspunkt bag. En Tjenestemand har hidtil haft Ret til at virke, til han var 70 Aar, det har man altsaa ændret for D. S. B.-Personalets Vedkommende. Regnet ud i Penge betyder det et Tab for den Tjenestemand, det gaar ud over, paa mellem 10 000 og 15 000 Kr. Naar man som allerede sagt fra alle Sider erkender, at Lønningerne ikke er for store, er det et yderligere Tab, man paafører D. S. B.s Tjenestemænd.

Næst efter Søfolkene har Jernbanefolkene i de fem lange mørke Aar bidraget under stor personlig Risiko til at opretholde vor livsvigtige Forsyningstjeneste. Det vil efter min Opfattelse kun være en ringe Tak, at man fra Statens Side nu bragte deres Forhold i Orden, og jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister, at han paaskynder disse Sagers Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Christiansen: Det ærede Medlem Hr. Stæhr Johansen gjorde nogle Bemærkninger om Films og Biografteatre. Jeg ønsker at knytte et Par Ord dertil.

Det ærede Medlem mente, vi havde for faa Teatre med de 400, vi har, i Modsætning til Sverige, der har mange flere. Her ønsker jeg at sige, at der har været en vis Stagnering i den Uddeling af Bevillinger, som kunde være rimelig, paa Grund af Besættelse og Krig, idet der hverken var Films eller Materiale til at bringe dette Forhold i Orden. Der har dog stadig været en Stigning i Biografteatrenes Antal, og der er ingen Tvivl om, at der nu herefter vil ske en meget betydelig Stigning, ikke mindst ude omkring i Landkommunerne, men ogsaa i en Række Byer, hvor man har holdt igen paa Grund af de Forhold, som gjorde sig gældende under Krigen. Jeg vil paa den anden Side dog ogsaa advare imod, at man driver det alt for vidt ud. Jeg er i hvert Fald gjort bekendt med, at man i Sverige allerede er ved at være noget betænkelig ved de mange Biografteatre. Det er meddelt mig, at adskillige Biografteatre har endog meget daarligt Besøg. Naar vi herhjemme fortsat har det gode Besøg, kan det jo ligge i, at vi har Mangel paa Varer